

כזו התחלתי להתלוות לגור לפרטי צות במקומות שונים. אני לא מתמסם. גם אני כבר גנבתי או כמה רכבים והיה לי ניסיון. אבל גור הכניס אותי ממש לענייני נים. לי לא היה אומץ. אבל הוא היה תמיד מלא ביטחון עצמי. ובי אמר. הלך לנו. פרצנו לכל מיני מקומות. גנבנו מכוניות וזה היה ממש בילוי בשבילנו. לא עשינו את זה בשביל הכסף. ו'מו' בשי ביל ההרפקה.

ככה זה נמשך תקופה של חודש וחצי בערך. במשך התקופה היינו נוסעים לבקר גם בקיבוץ. יום אחד גיליתי שנעלם לי טייפ מהחדר. זה היה טייפ שגנבתי יחד עם גור ועוד חבר. זמן מה לפני כן. בדיוק אחרי שהטייפ נעלם. נעלם גם גור לכמה ימים. החבר ש' השתתף איתנו בפריצות חשד ב' גור. כשהוא חזר חקרנו אותו. ו' אחרי מאמצים רבים שהשקענו ב' כך הוא הודה במעשה. הוא הבטיח להחזיר את הטייפ תוך יומיים. אמרנו לו שאם לא יחזיר, נבוא אליו ביום שבת הביתה לנתניה.

עברו יומיים וגור לא הופיע. ביום שבת נסענו אליו. היה לנו רכב, שגנבנו יחד עם גור לפני שבועיים. התננו את הרכב וניגשנו לו לביתו של גור ברחוב הרצל. הוא טען שהטייפ נמצא בבסיס. ביקשנו שיסע איתנו לבסיס. הוא אמר שכעת אין לו זמן וביקש ש' נחזור בשעה שתיים אחריה הצעה ריים. אמרנו לו היכן חונה הרכב שלנו וקבענו להיפגש עימו שם.

גור ידע שזה הרכב הגנוב. אבל אנתנו לא חשדנו בכלום. הלכנו להסתובב ולאכול משהו בעיר.

קצת לפני שתיים חזרנו לרכב וחזינו בתוכו לגור. לפתע ראינו אותו בא לקראתנו עם חיוך על השפתים. עוד לא הספקנו להבין מה קרה, ולרחוב ניכנס ג'פ' מישטרה מלא שוטרים. הם קפצו לעברנו. ברחנו והתפתח מירדף. תוך כדי כך לא האמנתי למראה עיני. גור, החבר הטוב שלי, הש' תהף במירדף ועזר לשוטרים לת' פוט אותנו. רק אז הבנתי שהוא הביא אותם.

דחף פנימי להזיק. בתחנת המישטרה הסתבר לי, שגור הלשין על כל הפריצות והגניבות שביצעתי יחד איתו. הוא טען שאני ב' צעתי אותו עם עוד חבר וש'ק סיפרנו לו אודותם. השוטרים הא' מינו לו שהוא עצמו לא היה מעו' רב. נשפטתי על העבירות לשלוש שנות מאסר. גור היה עד'תביעה במישפט שלי.

מאז לא ראיתי אותו. אבל כל השנים הציקה לי השאלה מדוע הוא עשה לי את זה. מעולם לא הבנתי איזה דבר רע עשיתי לו. שביגלתי הוא בגד בי בצורה כזאת. כשנודע לי שגור נעצר כחשוד בחטיפה ממש הודעתי. היכרתי אותו. הוא היה חבר שלי. לא הבנתי איד הוא היה מסוגל לעשות דבר כזה.

רק כשקראתי את הניתוח של ד"ר רויי בעולם הזה, הבנתי פתאום הכל. ההסבר שגור הוא פסיכופאט. שכל לו דחף פנימי להזיק כל הזמן לסובבים אותו. נתן לי את התשובה גם לשאלה מדוע הוא בגד בי.

הווי

בחולה בת 47

יוסף הנגר פגש עוד בתוכה!

"אשה לא באה לישון אצל גבר כדי להניח תפילין." אמר עורך-הדין אברהם אורן. הקהל באולם

(המשך בעמוד 52)

תולדות

בגידה בחבר

אחרי 13 שנה קיבד

הכרו שה צבי גור

את התשובה לשאלה

שהציקה לו

"מדוע הוא בגד בי?" זאת היתה השאלה שייסרה את משה* במשך 13 שנה. בשבוע שעבר, כאשר פתח את גיליון העולם הזה, קי' בל את התשובה.

משה היה חברו של צבי גור, ה' נאשם בחטיפת ארון ירדן וברצ'י חתו. השניים נפגשו לראשונה ב' קיבוץ גיבעת-ברנר. משה היה בן המשק, ואילו גור הגיע לקיבוץ בשנת 1963. כבן חוק. דודו של גור הוא חבר הקיבוץ. אחרי שגור הנער לא מצא את מקומו בבית, ניכשל בלימודים והחל להתדרדר. החליטה מישפחתו לשלוח אותו אל הדוד בקיבוץ. שם התחבר עם משה.

השניים התגייסו יחדיו לצבא ושירתו ביחידות סמוכות עד ש'

נאשם גור עזרה לשוטרים

משה הועבר ליחידה אחרת. הפ' עם הבאה שניפגשו היתה לקראת סוף שירותם הצבאי. זאת היתה פגישה מיקרית. גור, ששירת כ' נהג, הבחין במשה העומד ב' טרמפאדה. הוא עצר לו.

עד מה ש'קרה מאז פגישה זו מספר משה:

תוך כדי נסיעה סיפר לי גור שהוא נמצא בחופשה. גם אני קי' בלתי חופשה והחלטנו לבלות אור' תה ביחד. התחלנו להסתובב ב' ארץ ולחפש הרפתקות.

גור לקח אותי לאיזור קריית-גת והסתובבנו עם הרכב בין המוש' בים שם. לגור היה קרוב מישפחה באחד המושבים. והוא הכיר את האיזור כמו את כף ידו. היתה שעת לילה מאוחרת. לפתע עצר גור את הרכב ליד צרכניה באחד המוש' בים. הציע לפרוץ לתוכה. סחזדתי, אבל גור אמר לי: "בוא תיראה, זה שום דבר".

לא הספקתי להגיב, והוא כבר הוציא לום מתחת למושב שלו. ניגש לדלת הצרכניה ופרץ אותה. חיש מהר. הייתי נדהם. נכנסנו לצרכניה. גור התנהג כמו מיקצ'ר עני. הוא היה קר כמו קרח. תוך כמה דקות היינו כבר בחוץ עם כמה מאות לירות בכיס. זה היה אז הון תועפות.

חייך ע'ה השפתיים. בצורה

* שם בדוי.

(המשך מעמוד 31)

של דני. אולם החברה הישראלית זוקקה לכך שמשה יסיים את בית הספר התיכון וגם את האוניבר' סיטה. היא זוקקה לכך שבדור הבא יקומו ל"עדות המיוזרח" מני היגים חברתיים. תרבותיים ומדי' ניים, כדי שיהיה להן חלק במימי של ונחלה במדינה. זהו אינטרס כלל-לאומי עליון.

זכן יש לדחוף את הירד משה.

יש לעזור לה. יש לתת לו ש' עורר-העשרה. יש להפקיד עליו את מיטב המחנכים. לא די בשית' רורו משכר-לימוד עד גמר האוני' בריטיה — יש לשלם לו דמי' קיום. כדי שלא יפול באותן שנים כמעמסה על מישפחתו. וכדי שיר' כל לתרום את חלקו לפרנסת ההור' רים. בשעת הצורך.

לא די בשיויון של הזרמי' נזיות בקבוצת תפקידים ועבודה. יש צורך בהעדרפה מבוזקרת, כדי להבטיח ש' אחוז בני "עדות המיוזרח" בכפ' מערכות-החיים החשוני' בות יגדל בהתמדה.

אני יודע שרעיון זה מעורר התנגדות רבה — לא רק אצל בני-העליות, החוששים שמא יפגע הדבר במעמדם המועדף, אלא גם אצל רבים מבני "עדות המיוזרח", הרואים בו עלבון.

"אנחנו לא רוצים לקבל יותר זכויות מאחרים," הם אומרים, "אנחנו רוצים רק לקבל תנאים שווים!"

זה מצדדל יפה, אבל אין בזה כל ממש.

אם לחזור אל עולם-הספורט: אין מכניסים לזירה מתאגרף בעל מישקל כבד מול מתאגרף בעל מישקל-לובב, ואומרים להם: "ת' לחמו בתנאים של שיויון." במצב כזה, המושג של "הזדמנות שווה" הופך בדיחה עגומה.

אסור לעכב את התפתחותם של בני השכבות המועדפות בח' רה הישראלית. שום חברה אינה יכולה לוותר על יכולתם של היר' תר-מפותחים, בשם שיויון מדומה. אבל יש להעלות את רמתם של בני השכבות המקופחות ובשלב הראשון גם באופן מלאכותי. כך אין הסיבות לשאלה מה מקורו של הקיפוח. מי אשם בו, ומדוע לא תוקן עד כה.

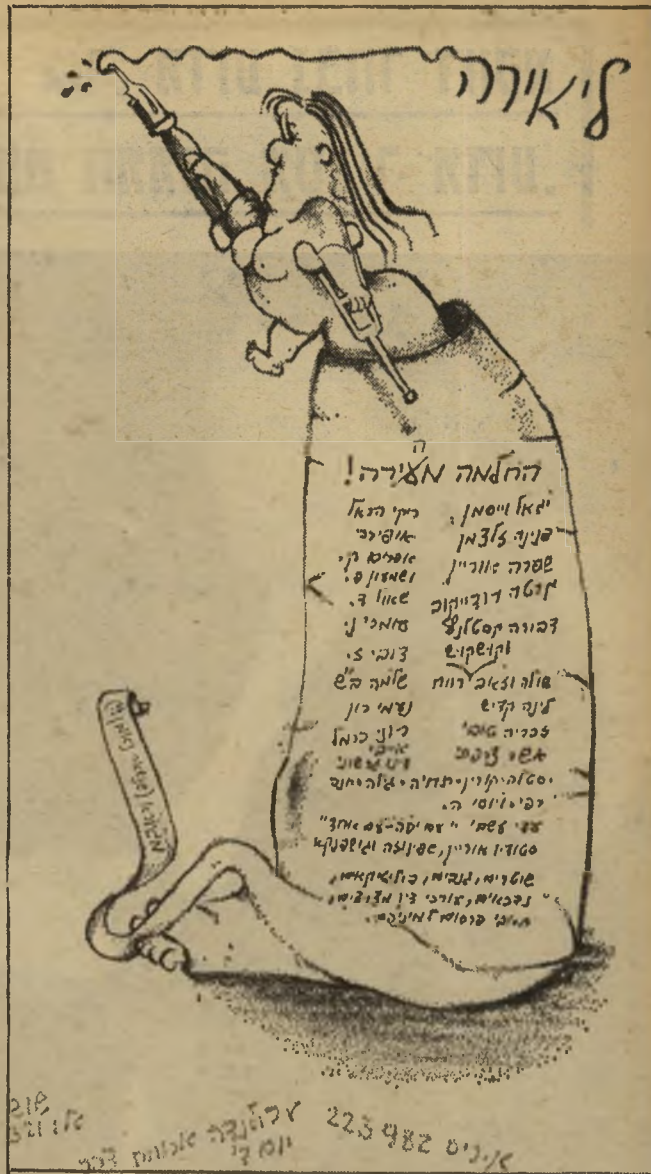
זאת חייבת להיות מדיניות מור' דלת, עיקרון-מנחה רעיוני ומעשי בכל מערכות הממשל, המינהל והפעילות החברתית: העדפה מב' קרת של השכבות שיש להעלותן. לא "אינטגרציה" ריקה מתוכן, לא "שיויון" ערטרי' דאי, אלא "שיויון פדום".

אני בא הטעון, כמובן, שזהו הפיתרון לכל הבעיות.

הבעיה של חוסר השיויון בין העדות (או השכבות, או המעמדות — במציאות כל המושגים האלה חופפים זה את כימעט לגמרי) היא בעיה מורכבת מאין כמותה. יש לה גם השלכות רוחניות, תרבו' תיות, כימעט פילוסופיות. שיש לעמוד עליהן בהזדמנות אחרת. אך בני פיתרון הבעיות המעשיות — שהן כמותיות, כספיות, מוחשיות — אין גם פיתרון לבעיות האחר' רות.

סיר-הלחץ רותח. שקיעת הלי-כוד סותמת את אחד משסתומי-הביטחון. אם יחזור המערך לשיל' טון, ושום דבר לא ישתנה לטור' בה, עלולים להיסתם גם כל השטי' תומים הנותרים.

אין זו רק בעייה "מז' רחית". זוהי גם — ואולי כראש וראשונה — בעייה "אשכנזית".

בתחרויות על תואר מלכת המים 1980 תדגמנה לקהל הצופים את סנדלי האיכות של

moderna

